

תת"ע 4062/02/19 - חוסרי ראזי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4062-02-19 מדינת ישראל נ' חוסרי ראזי

בפני מבקש	כבוד השופטת עידית פלד
נגד משיבה	חוסרי ראזי
	ע"י ב"כ עו"ד ואיל חוסרי
	מדינת ישראל
	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.3.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 11.2.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהג חדש צעיר שטרם מלאו לו 21 שנים שהסיע יותר מ-2 נוסעים ללא מלווה, בניגוד לסעיף 12א2 לפקודת התעבורה.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 25.3.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילת מינום לתקופה של 3 חודשים בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית אשר רוצו זה מכבר.

כאמור בבקשה, הרכב בו בוצעה העבירה גם נאסר בשימוש למשך 30 ימים; ובמסגרת בקשה שהוגשה בתיק בא"ש 11512-12-18, במסגרתה פורטו נסיבות אישיות חריגות של אביו של המבקש, שהינו הבעלים של הרכב, הסכימו הצדדים, בהמלצת בית המשפט, על קיצור תקופת איסור השימוש ברכב.

בבקשה מיום 28.3.19 טען המבקש, כי הגיש ביום 24.3.19 בקשה לדחיית מועד הדיון במסגרת אותו תיק באש 11512-12-18, והופתע לגלות ביום 26.3.19 כי ניתנה החלטה מיום 24.3.19 לפיה הבקשה הוגשה בתיק סגור, וכי ניתן פסק דין בהיעדרו; וכי ייגרם לו עיוות דין חמור אם פסק הדין לא יבוטל ולא תינתן לו הזדמנות לעמוד בפני בית המשפט ולהתגונן כראוי; וכי העונש שהוטל אינו מידתי.

המשיבה לא הגיבה לבקשה במועד שנקבע.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, ועל אף היעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018).

בעניינינו, אין מחלוקת, כי המבקש ידע על מועד הדיון הקבוע ליום 25.3.19. אלא שלטענת המבקש, הוא הגיש ביום 24.3.19 בקשה לדחיית מועד הדיון, ועל פי הנטען בבקשה, הבקשה לדחיית מועד הדיון הוגשה בתיק אחר ולא בתיק כתב האישום.

הגשת הבקשה אינה פוטרת את המבקש מהתייצבות לדיון, ועל המגיש בקשה לדחיית דיון מוטלת החובה לבדוק ולברר אם נדחה הדיון ולא יזהר מועד; ובמצב דברים בו הוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון, מצופה מהמבקש כי יברר אודות החלטה בבקשה עוד טרם מועד הדיון; ואם היה עושה כן כמצופה, היה מגלה כי ניתנה החלטה עוד באותו היום, והבקשה הוגשה בתיק הלא נכון.

אלא שבעניינינו, על פי הנטען, המבקש קיבל ההחלטה רק ביום 26.3.19, דהיינו: לאחר מועד הדיון שדחייתו התבקשה, מבלי שהוסבר או הובהר האיחור בקבלת ההחלטה. "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 שירן עמי נ' מדינת ישראל (1905), שם נדחתה בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר בנסיבות בהן ב"כ המבקש חלה ונבצר ממנו מלהגיע לדיון והודעה בעניין נשלחה בטעות למזכירות בית משפט שלום ולא למזכירות בית משפט לתעבורה). לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש עוד טרם מועד הדיון, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא סיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה

על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג). כאמור ברעפ 8427/17 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

בענייננו, אין בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקש עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

ביחס לטענות לחומרת העונש - משהוטל על המבקש עונש הפסילה המינימאלי הקבוע לעבירה בה הורשע, ואף נוכח מתקופה זו ימי פסילה מנהלית, אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו (ראו רע"פ 222/13 עודה מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.01.2013)).

בכלל נסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ט, 12 מאי 2019, בהעדר הצדדים.